

Publicerad 2021-07-11 01:02 av Knickedick

Jag höll en gång en diamant

Jag höll en gång en diamant

En diamant, en diamant

Trodde då ej det är sant

Jag lyckades den få

Den glittrade min diamant

Den glittrade och glittrade

Ja nästan så den fnittrade

När kittlade den så

Jag grep så hårt min diamant

Jag grep den hårt jag grep den hårt

Skilja från den var för svårt

Blott tanken var en skräck

Men den såg ej mig min diamant

Den såg mig ej den såg ej mig

-älskar du mig inte säg?

Men svaret det var väck

Då slocknade en diamant

Den slocknade den slocknade

Mitt svalg av ångest tjocknade

Hur mycket jag än svalt

Så glimmade ej diamant

Ej glimmade ej glimmade

Dess yta liksom dimmade

Och runt omkring var kalt

Jag tappa' bort min diamant

Jag tappade, jag tappade

Den föll ur hand och snappade

ej upp den när den föll

Om var av glas min diamant

Om var av glas, om var av glas

Mot marken slog den föll i kras

För aldrig att den höll.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Knickedick med Poeter.se id #29236 innehar upphovsrätten